

**Katedra Slavistiky, Sekce polské filologie
Posudek na bakalářskou diplomovou práci**

Autorka: Leona Frýdecká

Studijní obor: Polská filologie v kontextu evropské kultury a literatury

Název práce: Fenomen współczesnego polskiego reportażu literackiego

(The Phenomenon of the Contemporary Polish Literary Reportage)

Vedoucí práce: Mgr. Jan Jeništa

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
	1,0 - 4
Soulad názvu práce s obsahem, schopnost formulovat cíl a závěry práce	1,0
Teoretická podkladová koncepce, metodologie, terminologie	1,0
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/ předmětu výzkumu a následné syntézy	1,3
Interpretace a argumentace	1,3
Sekundární literatura, tvůrčí přístup, schopnost kritického komentáře	1,3
Struktura práce, výstavba textu, prostředky odborného funkčního stylu, dodržení ortografické a gramatické normy	2,0
Bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	1,3
Výsledný průměr	1,3

Pozn.: Pro hodnocení se používá tzv. jemná známková stupnice, tedy: 1,0 – 1,3 – 1,7 – 2,0 – 2,3 – 3,0 – 3,3 – 4.

Hodnocení písemné verze práce – návrh klasifikačního stupně, podpis vedoucího práce:

Ve své bakalářské diplomové práci Leona Frýdecká zkoumala v posledních letech se utvářející a stále výraznější fenomén polské literární reportáže. Že jde o jev pozoruhodný, dokládá také fakt, že na letošním pražském festivalu Svět knihy byla současná polská literatura zastoupena právě reprezentanty mladé generace reportérů, a že se k vydání chystá tematická překladová antologie.

Autorka tak výběrem tématu přesně vystihla dobu, kdy i v českém prostředí stoupá zájem o polskou reportážní beletrii, a přináší jednu z prvních obsáhlejších prací na toto téma. Ironií osudu je však práce psána polsky, takže si bohužel najde jen omezený okruh českých čtenářů. Je však třeba ocenit, že se autorka z vlastní vůle rozhodla psát polsky, navíc s uspokojivým výsledkem, který neomezuje kvality obsahu.

Autorka nejprve čtenáře zevrubně seznamuje s aktuální literaturou k tématu, nahlíží pojem reportáž z několika několika úhlů pohledu, přičemž neváhá kombinovat polské a české teoretické reflexe. Jako vedoucí práce jsem považoval za nezbytné, aby se autorka (potažmo i čtenáře) nejprve obeznámila s polskou (a světovou) reportážní tradicí přinejmenším od druhé poloviny 20. století, bez návaznosti na jména, jako je Ryszard Kapuściński či Hanna Krall, si tvorbu mladých autorů a autorek těžko můžeme představit. Můj požadavek tedy autorka dokázala zcela naplnit. Také průzkum „reportážní infrastruktury“ s přehledem všech významných autorů, vydavatelství a festivalů je českému čtenáři velkým přínosem a ve formě dodatečného časopiseckého článku by jistě zaujal i české vydavatele.

Práce, která je jazykově velmi uspokojivá (zásluhu na tom má jistě korektorka – rodilá mluvčí), má ovšem po formální stránce řadu nedostatků (chybějící interpunkce, mezery za tečkou, nevhodné uvozovky, překlepy (*Dostojewki*, s. 6). Až na tyto dílčí nedostatky považuji celkově bakalářskou práci Leony Frýdecké za přesvědčivou a navrhuji ji ohodnotit známkou *výborně*.

Náměty pro obhajobu:

1. Koho z autorů a autorek, jimž jste ve své práci věnovala pozornost, považujete za vůdčí postavu dnešní polské reportáže a proč?

Další poznámky k práci a kritické připomínky: Nejsou.

Datum a podpis vedoucího BDP:

22. 05. 2012